

ČISTOTA – VEDOMIE JEDINEČNOSTI

Svätá Jana z Arku bola výnimočnou mladou ženou 15. storočia. Pochopila jedinečnosť poslania, ktoré jej Boh vkladal do srdca a rozhodla sa uveriť Mu, že ju uschopní na to, k čomu ju povolal. Otec, ktorému sa páči zjavovať svoju múdrosť maličkým, ju skrze jej bezhraničnú dôveru učinil odvážnou uprostred dramatických udalostí dejín.

Narodila sa 6. januára 1412 v obci Domremy, v severnom Francúzsku. Rodičia žili ako roľníci a vychovali 5 detí. Odmalička pomáhala pri hospodárstve, priadla, šila a pásala dobytok. Vynikala vo vrúcnej láske k Bohu, ktorú Mu prejavovala úctou k Jeho Menu, hodinami tichých modlitieb pred krížom a pravidelným sviatostným životom.

Svoju mladosť prežívala v búrlivých časoch storočnej vojny medzi Anglickom a Francúzskom. Spočiatku isto netušila, že Ten, ku ktorému sa s láskou vinula, sa rozhodne práve cez ňu zmeniť dejiny jej krajiny. Spravil z nej mladučku mystičku. Od trinástich rokov počula v duši hlasy sv. Michala Archanjela, sv. Kataríny a sv. Margity. Pobádali ju k trom úlohám, ktoré Boh túžil skrze ňu vykonať. Mesto Orleans, ako i veľká časť Francúzska, bola v tom čase v rukách Angličanov. Jana mala dodať odvalu budúcemu následníkovi francúzskeho trónu, pomôcť mu ku korunovácii i k oslobodeniu ich otčiny.

Jej okamžitou odpoveďou bolo zloženie sľubu panenstva. Štyri roky sa však Jana zdráhala poslúchnuť tajomné hlasy. No napokon sa rozhodla. Mladučká 17-ročná Jana sa vybrala za korunným princom Karolom, ktorý sa zo strachu stiahol do úzadia, povzbudiť ho k tomu, čo má Boh pre nich pripravené. Jej žiadosť sa pri pohľade na jednoduché vidiecke dievča, ktoré nevedelo písať ani čítať, javila ako obrovský nerozum. Jana si však v presvedčení, že plní Božiu vôľu, stála pevne za svojím. Musela sa podrobiť preskúšaniu teológov, ktorým napríklad na otázku, prečo Boh nezachráni Francúzsko len svojou vôľou, odpovedala, že Boh chce konať svoju vôľu skrze ľudí. Všetci žasli nad jej odpoveďami a bolo jasné, že to nehovorí sama od seba. Preto sa jej podarilo splniť všetko, k čomu ju Boh povolal.

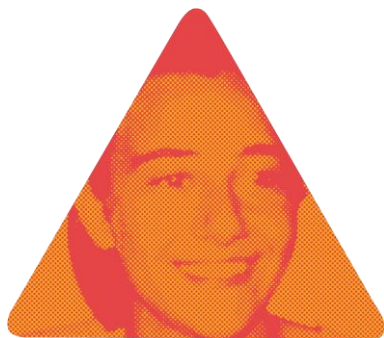
Rok žila s vojakmi, a aby chránila svoju aj ich čistotu, nosila po celý čas rytiersky odev. Pred každou úlohou ich vľúdne povzbudzovala ku svedci a žitiu v milosti posväcujúcej. Nikdy nikoho nezabila, iba nosila zástavu s ľaliou, Ježišovým a Máriiným menom a vravela, ako postupovať. Tak sa im podarilo oslobodiť Francúzsko. So zmenenou situáciou sa však zmenil aj postoj veľmožov a rôznymi intrigami ju uväznili, rok vypočúvali, a napokon odsúdili k upáleniu ako kacíрку. Jana napriek tomu zostala verná Bohu a Cirkvi, a žiadala len smieť ešte prijať Ježišovo telo a hľadiť pri zomieraní na kríž. Zomrela v máji 1431 s Ježišovým menom na perách. Po rokoch bolo jej meno očistené a Cirkev v jej svedectve života i mučeníctva našla veľký poklad. Pápež Benedikt XV. ju v máji 1920 vyhlásil za svätú.

Modlitba: Svätá Jana, ty si sa už v mladosti celá odovzdala Bohu a nechala si sa viesť Jeho Duchom k hrdinským činom. Pros u Neho za nás, aby sme aj my v svojej mladosti i malosti nachádzali silu v Jeho Veľkosti, aby sme počúvali i poslúchali Jeho hlas a nechali sa Ním viesť k jedinečnému poslaniu, ktoré má pripravené pre každého z nás. Pros, aby sme si, vedomí tejto jedinečnosti, chránili svoju čistotu ako poklad. Amen

Pre ČISTÝ ROK pripravila: Aneta Lisá, Ilustrácia: Erika Cániková

ČISTOTA – VEDOMIE JEDINEČNOSTI

Blahoslavená Chiara Luce Badanová.

Nádherný úsmev, ktorý fascinuje, pohľadza a dodáva odvalu. Čistý, radostný, priam priezračný pohľad. Oči, v ktorých je odpoveď plná pokoja. Tvár, z ktorej žiari neobyčajné svetlo. Ohromujúce, jemné a plné nekonečnej nehy. Tak si ju pamätajú tí, ktorým za takmer 19 rokov stihla odovzdať plno lúčov Božej lásky. A tak o nej rozprávajú stovky ľudí z celého sveta, ktorých sa dotýka aj po tom, čo odišla života do Života.

Narodila sa 29. októbra 1971 Marii Terese a Roggerovi, nábožným manželom z malého talianskeho mestečka Sasella, po desiatich rokoch modlitieb. Mala pokojné a bezstarostné detstvo. Ako 8-ročná sa stretla s Hnutím fokoláre, ktoré počas druhej svetovej vojny založila Chiara Lubichová v Taliansku. Jeho hlavnou spiritualitou je uskutočňovanie jednoty skrze lásku k ukrižovanému a opustenému Ježišovi. Mladučká Chiara sa rozhodla objavovať Ho v každom blížnom, špeciálne v neveriacich. Ako 12-ročná si Ho zvolila za svojho Ženicha a túžila sa pripravovať na Jeho príchod. Na stretnutiach s mladými z Hnutia fokoláre sa delila o snahu žiť evanjelium a bola do neho čoraz zaľúbenejšia. Milé a pekné dievča, plné života, trochu beťárka a veľká sympatáčka. Taká bola. Jedna z nás. Mala rada populárnu hudbu, rada tancovala, spievala či hrala tenis. Mala okolo seba vždy veľa priateľov.

A zrazu nečakaná správa. V lete roku 1988 sa Chiara dozvedela, že má nádor kostí. Keď pochopila vážnosť svojho zdravotného stavu, poprosila mamu, aby s ňou v tej chvíli nehovorila, hodila sa na posteľ a so zatvorenými očami tak zostala 25 minút. Potom sa usmiala a povedala mame, že už s ňou môže hovoriť. Vyhrala. Znovu povedala Bohu svoje áno. Zo svedectiev vieme, že iba raz sa opýtala na dôvod svojej bolesti. Ale po krátkej chvíli dodala: „Ak to chceš ty, Ježišu, chcem to aj ja.“ Celkom sa zamerala na Neho a na nebo.

V nemocnici prekonala veľa bolestných vyšetrení a operácií, až napokon ochrnula. Priatelia, ktorí ju navštevovali i ošetrojúci lekári boli zasiahnutí a premieňaní jej pokojom a odovzdanosťou. Odmietla morfium, pretože nechcela, aby jej myseľ bola „zahmlená“. Chcela bolesti darovať Bohu pri plnom vedomí. Čoraz viac túžila po svojom Ženíchovi. Sama povedala: „Niekoľko by si mohol myslieť, že chcem umrieť, aby som už netrpela. No nie je to tak. Ja chcem ísť k Ježišovi.“ Svoj pohreb sama naplánovala ako svadobný obrad. V nedeľu 7. októbra 1990 povedala mame: „Čau. Buď šťastná, pretože ja som šťastná.“ Otcovi stisla ruku a dosiahla svoj cieľ. Mala necelých 19 rokov.

Mladí z celého sveta navštevujú jej hrob i jej izbičku, zasiahnutí svedectvom jej života. Iní ho čítajú a sami píšú o tom, kým Chiara pre nich je. U členov Hnutia fokoláre je zvykom, že si zvolia „nové meno“ tak, ako to bolo v spoločenstve prvých kresťanov. Chiara Lubichová, s ktorou si mladučka Chiara často dopisovala, vybrala pre ňu meno Luce, čo znamená svetlo. Pozorujúc už roky žiarivú stopu, ktorú toto jedinečné žieňa zanecháva v našich srdciach, treba povedať, že sa k nej toto meno nesmierne hodí. Žiarila. Lebo milovala. 25. septembra 2010 bola vyhlásená za blahoslavenú. Ihneď si vyslúžila prívlastok „Svätá v rifliach a tričku“.

Modlitba: Blahoslavená Chiara, Ty, ktorá si svojím úsmevom a svojimi veľkými žiarivými očami dokázala, že smrť je porazená a že existuje len život, Ty, ktorá nám rozumieš, pros za nás svojho Milého Ženicha, aby sme aj my boli plní Života a Svetla. Nech žiari z našich čistých sŕdc a všetkým rozpráva o Bohu, ktorý je Láska. Amen

Pre ČISTÝ ROK pripravila: Aneta Lisá, Ilustrácia: Erika Cániková